

Endevina qui ve a sopar

Per DavidG el dv., 18/09/2020 - 00:00

Com invitaries Jesús a sopar a casa teva? L'aniries a trobar personalment? A través de un tercer de confiança? Les paraules et sortirien amb naturalitat o amb timidesa disfressada de formalisme? Convidaries també els qui van amb ell?

I ell? Com et respondria? Et miraria els ulls i, amb el mateix to amb que t'hi has adreçat, acceptaria?

Perquè... tu? Ja el coneixies personalment d'abans? Us havíeu trobat alguna vegada pel carrer, en alguna pregària, en algun acte? Quines sensacions despertava en tu haver-lo conegut? Per quin motiu el vols tenir a casa? És que potser volies discutir amb ell sobre algun punt de la fe, del compromís social, de la dimensió desconeguda? O, més aviat, el vols posar a prova i demostrar-te que no n'hi ha per tant, i que el teu sistema de valors no queda qüestionat pel que diu i fa?

Quan, una estona més tard, truca a la porta, què sents dins teu? Com el reps? Amb un gest imperceptible? Amb unes paraules estereotipades? Amb una encaixada de mans? Amb un bes a la oriental? Què hi ha d'ell que et sobta quan el veus tan de prop?

I a casa teva, qui ha fet el sopar? Quin menú t'ha semblat l'adequat per una ocasió així? El de cada dia si fa no fa? El de quan no vols perdre temps a la cuina? O més aviat, et vols lluir com a amfitrió i dediques gairebé més temps al sopar que al convidat? Hi ha algun objecte, alguna foto o alguna publicació que amagues perquè Jesús avui és a casa teva? Què hi ha que no vols que ell sàpiga de tu?

I quan us asseieu a taula qui porta la iniciativa de la conversa? Quant temps parleu de coses que no comprometen, com ara el clima, els esports o la política? Però, amb Jesús, la veritat no es fa esperar i arriba el moment en que compartiu el que és dins al vostre cor. Qui creus que trenca el gel? Potser comença ell compartint-te les impressions que ha tingut en entrar a casa teva? I et parla de la teva veritat, i et parla del saber sortir d'un mateix per estimar els altres, d'acollir de tot cor el qui, de debò, ho necessita.

Quan finalment Ell marxa de casa i retornes lentament a la sala on heu estat compartint tantes coses, respires la pau que ell ha deixat a casa teva i a la teva vida per sempre més.
